

De ondraaglijke lichtheid van de klimatologie

Als het aan uw aandacht zou zijn ontsnapt, dan wil ik u vandaag diets maken dat we met zijn allen leven in het antropoceen, era waarin het klimaat op aarde de gevolgen ondervindt van menselijke activiteit.

Het concept is geïntroduceerd door een geoloog, kreeg wind in de zeilen door een ecooloog en werd populair door toedoen van een atmosferisch chemicus. Voor het antropoceen leefden we in het holoceen, maar toen kwam dat animal rationale, dat wezen dat we met rede begiftigd en dus mens noemen, eraan en dat hield dus duchtig huis in de atmosfeer, lithosfeer, hydrosfeer, biosfeer en cryosfeer.

De neologismen swingen intussen de pan uit. Klimaatspijbelaars worden in het Vlaamse regiolect, of om de chiquere term 'Belgisch-Nederlands' te gebruiken, bosbrossers genoemd die aan klimaatstaken doen. Deze sympathieke klimaatteroristen geven een nieuwe invulling aan het begrip burgerlijke ongehoorzaamheid terwijl ze voorbijmarcheren, zwaaiend met allerlei pancarten vol Angelsaksische termen die CO₂-uitstoot connecteren met geërecteerde symbolen.

Consumenten zullen moeten leren te consuminderen, beweren deze activistische en geëngageerde jonkies. Denken ze ook aan de ecologische afdruk die de in de coulissen woekerende bevolkingsexplosie dreigt exponentieel te vergroten?

Denken ze aan hun eigen mobiliteit? Aan de kerosine slikkende vliegtuigen die zij en hun verwekkers nemen om te hopen van metropool tot negorij? Hebben we met zijn allen niet genoeg gecitytript?

Intussen worden we overspoeld, zelfs geïnuundeerd met paneldebatten, talkshows, waarin CEO's verbroederen met militanten van ecofiele ngo's met als motto en mantra dat het klimaat van iedereen is. Als dat geen truïsme is!

Eén ding is zeker: het klimaat is definitief geagendeerd. Nu nog bepalen wie de noodzakelijke maatregelen om klimaatopwarming tegen te gaan, zal betalen. Dat wordt een politieke discussie. En politiek is georganiseerd meningsverschil, beschaafd conflict, strijd tussen ideologieën. Wordt vervolgd. Ad infinitum.

Ex-aequozin

Hoewel ik me had voorgenomen tijdens Tournée Minérale enkel stil te staan bij het ecclesiastische en eschatologische, bezwijk ik toch weer voor een seduisante aperitiefdrank als BEES!, de eau des carmes en de geuzelambiek die rooms-katholieke monniken in hun cisterciënzerabdijen serveren.